

¹Zu der Zeit wird das Haus David und die Bürger zu Jerusalem einen freien, offenen Born haben wider die Sünde und Unreinigkeit.²Zu der Zeit, spricht der HERR Zebaoth, will ich der Götzen Namen ausrotten aus dem Lande, daß man ihrer nicht mehr gedenken soll; dazu will ich auch die Propheten und unreinen Geister aus dem Lande treiben;³daß es also gehen soll: wenn jemand weiter weissagt, sollen sein Vater und seine Mutter, die ihn gezeugt haben, zu ihm sagen: Du sollst nicht leben, denn du redest Falsches im Namen des HERRN; und werden also Vater und Mutter, die ihn gezeugt haben, ihn zerstechen, wenn er weissagt.⁴Denn es soll zu der Zeit geschehen, daß die Propheten mit Schanden bestehen mit ihren Gesichtern, wenn sie weissagen; und sollen nicht mehr einen härenen Mantel anziehen, damit sie betrügen;⁵sondern er wird müssen sagen: Ich bin kein Prophet, sondern ein Ackermann; denn ich habe Menschen gedient von meiner Jugend auf.⁶So man aber sagen wird zu ihm: Was sind das für Wunden in deinen Händen? wird er sagen: So bin ich geschlagen im Hause derer, die mich lieben.⁷Schwert, mache dich auf über meinen Hirten und über den Mann, der mir der Nächste ist! spricht der HERR Zebaoth. Schlage den Hirten, so wird die Herde sich zerstreuen, so will ich meine Hand kehren zu den Kleinen.⁸Und soll geschehen im ganzen Lande, spricht der HERR, daß zwei Teile darin sollen ausgerottet werden und untergehen, und der dritte Teil soll darin übrigbleiben.⁹Und ich will den dritten Teil durchs Feuer führen und läutern, wie man

¹فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَكُونُ بَنُو دَاوُدَ لَيْبَتَ دَاوُدَ وَلَيْسَكَانِ
أَوْرَشَلِيمَ لِلْخَطِيئَةِ وَلِلنَّجَاسَةِ.²وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ،
يَقُولُ رَبُّ الْجُنُودِ، أَنِّي أَقْطَعُ أَسْمَاءَ الْأَصْنَامِ مِنَ الْأَرْضِ
فَلَا تُذَكَّرُ بَعْدُ، وَأَزِيلُ الْأَنْبِيَاءَ أَيْضًا وَالرُّوحَ النَّجِسَ مِنَ
الْأَرْضِ.³وَيَكُونُ إِذَا تَنَبَّأَ أَحَدٌ بَعْدُ أَنَّ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَالِدَيْهِ
يَقُولَانِ لَهُ، لَا تَعِيشُ لَأَنَّكَ تَكَلَّمْتَ بِالْكَذِبِ بِاسْمِ الرَّبِّ.
فَيَقْطَعُهُ أَبُوهُ وَأُمُّهُ وَإِلَادُهُ عِنْدَمَا يَتَنَبَّأُ.⁴وَيَكُونُ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ يَحْزَنُونَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْ رُؤْيَاهُ إِذَا تَنَبَّأَ، وَلَا
يَلْبِسُونَ ثَوْبَ شَعْرِ لِأَجْلِ الْغَشْيِ.⁵بَلْ يَقُولُ، لَسْتُ أَنَا
نَبِيًّا. أَنَا إِنْسَانٌ قَالِحُ الْأَرْضِ، لِأَنَّ إِنْسَانًا اقْتَنَانِي مِنْ
صِبَايَ.⁶فَيَسْأَلُهُ، مَا هَذِهِ الْجُرُوحُ فِي يَدَيْكَ. فَيَقُولُ، هِيَ
الَّتِي جُرِحْتُ بِهَا فِي بَيْتِ أَجْبَانِي.⁷اسْتَيْقِظْ يَا سَيْفُ عَلَى
رَاعِيٍّ وَعَلَى رَجُلٍ رَفَقْتَنِي، يَقُولُ رَبُّ الْجُنُودِ. اضْرِبِ
الرَّاعِيَّ فَتَنْسَحَّتِ الْعَنَمُ، وَأَرْدُّ يَدَيَّ عَلَى الصَّغَارِ.⁸وَيَكُونُ
فِي كُلِّ الْأَرْضِ يَقُولُ الرَّبُّ أَنِّي ثَلَاثِينَ مِنْهَا يُقْطَعَانِ
وَيَمُوتَانِ، وَالثَّلَاثُ يَبْقَى فِيهَا.⁹وَأَذِلُّ الثَّلَاثُ فِي النَّارِ،
وَأَمْحُضُهُمْ كَمْحَصِ الْفِصَّةِ، وَأَمْحُضُهُمْ أَمْحَاحَ الذَّهَبِ.
هُوَ يَدْعُو بِاسْمِي وَأَنَا أَجِيبُهُ. أَقُولُ، هُوَ سَعْيِي وَهُوَ
يَقُولُ، الرَّبُّ إِلَهِي.

Silber läutert, und prüfen, wie man Gold prüft. Die werden dann meinen Namen anrufen, und ich will sie erhören. Ich will sagen: Es ist mein Volk; und sie werden sagen HERR, mein Gott!